

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: Megyeház. Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.	Megjelen: minden vasárnap. Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve: Egy évre 5 ft — kr. Félévre 2 „ 50 „ Negyedévre 1 „ 25 „	Hirdetési díj: háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár. Nyilttér minden sor 10 kr.
Kiadóhivatal: Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.		

Villamos világítás és vízvezeték.

II.

Az első lépés tehát megtörtént. Visszatekintve azonban városunk múltjára, sajnálattal kell tapasztalunk, hogy számtalanszor s számtalan ügyekben tétetett már meg a jelenlegihez hasonló első lépés, de tovább nem is jutottunk, mert már a második lépést megtenni oly nehézséggel járt, melyet leküzdeni nem volt elég bátorságunk. Oly ügyekben, melyekben úttörőink is voltak, hiányzott a közös lelkesülés, hiányzott a többség támogatása s a minden oldalról tanúsított közöny mihamarabb ellankasztá vezérferfiaink erejét is, — visszahúzódtak. Így állunk egy helyen már az évek hosszú sora óta s ha nem is hátrálnánk, ha nem is hanyatlánk tényleg: mégis tért veszünk, mert mások haladnak.*)

A mostani töredékes városi vízvezeték a 17-ik században épült. Azóta alig változott, még most is hű képe azon régi boldog időnek, melybe nekünk vissza sem kell kívánczoznunk; mert kevés változással, melyet a modern kultúra reánk erőszakolt, még most is benne vagyunk.

Csak a haladás által viharhatja ki egy város jelenleg a lét jogát; — de hogy haladhasson, hogy népesedhessen, hogy az ipar és kereskedelem benne fejlődjön, kell hogy meg legyenek mindazon alap-tenyezők, melyek mindezek által föltételezettek.

Népesedés nem képzelhető oly városban, melyben az élethez szükséges fő tényező: a jó víz hiányzik. Alaptényezőket nekünk kell teremtenünk, s amit a természet megvon tőlünk, azt mesterségesen kell pótolnunk. Csak ha az alapot letettük, emelkedhetünk magasabbra, s méltathat minket figyelemre idegen iparos, kereskedő s maga a kormány is. Mindez nem új, ami itt mondatott, tudja azt

*) Figyelmeztetjük t. olvasóinkat a következő cikkre, melyből kitűnik, hogy a város ezuttal csakugyan komolyan hozzálát a kérdés megoldásához.

TÁRCZA.

Nyolcz párbaj.

— Vége.*) —

— Két hónappal ezen párbaj után csakugyan meglátogatott a lord. Azonban nem egyedül jött; segédjeült kocsiában.

— Remélem, — mondá — hogy nem fog ön soká megvárakoztatni.

— A világot sem, felelém, s egy órával később egyik barátom kíséretében a lord által kijelölt helyen valék.

Alig hogy kiszálltunk kocsiinkból, Elston hozzám lepett s azt mondá:

— Elfelejtém ajánlani önnek, hogy a párbaj okát gondosan titokban tartsa. Mert ha ön azt csak egy szóval is elárulja, azon szomorú kényszerhelyzetben fogom magamat találni, hogy ön keresztülszúrjam.

Kardjainkhoz nyultunk s villásba helyezkedtünk. Azonban nemsokára ismét észrevehem, hogy ellenfelem, valamint az első alkalommal, ugy most is minden veszélyesebb sebéstől gondosan tartózkodik, szóval, hogy ismét szemelláthatólag kimél. S csakugyan a párbaj eredménye egy nem igen jelentékeny sebzés volt, mely jobb karomat érte.

Ezen második párbaj után, megvallom őszintén, véglegesen befejezettnek tekintetem az ügyet, mely köztem s Elston között fönnforgott. De bizony csalódtam. — — Megvittunk harmadszor is, s ezuttal a lord sokkal veszélyesebb támadást intézett ellenem, mint a két első alkalommal; tökéletesen keresztüldöfte balczombomat.

Ezen seb — mint tudod — soká ágyamhoz lánczolt s mire végre kiépültem belőle, Elston lord negyedszer meglátogatott. De már e látogatás nagyon felbőszített s én égve a haragtól, egyenesen kijelentém neki, hogy e különös kedvtelésének egyszersmindenkorra véget akarok vetni. A becsü-

mindgyükünk s azért annál kőőnősebb, hogy habozunk, midőn alkalom nyílik önmagunkon segíteni.

Az első lépés a villamos világítás és a vízvezeték ügyében, alig hogy meg van téve, máris találkozna olyanok, kik azt mondják: „minek nekünk mis vízvezeték? a mostani víz is jó főzésre, a borkuti víz pedig kitűnő ivóvíz.“ Ily okoskodásra kár felelni. Vannak olyanok is, kik ha 60—65 ezer forintnyi építési összegről hallanak beszélni, megjednek s azonnal készek az ügy felett halál-íreletet mondani, ezek még kapacitálhatók.

Időelőtti lenne már ez alkalommal részletes tervvel előlépni, de tájékoztató számítás végett a következő adatokat lehet szem előtt tartani.

Vegye kiki számba azon kiadásokat, melyeket az ivó és használati víznek beszerzése háztartásában igényel, nem hagyva figyelmen kívül azon kalamitásokat sem, melyek a víz beszerzésének jelenlegi módjával járnak s becsülje, a mennyire becsülhetőnek tartja azon kényelmet, melyet a létesítendő vízvezeték nyújtand, s ha így a dolgot érdeme szerint figyelemre méltatta, szolgáljanak approximativ számítása alapjául a következő adatok, és pedig egyrészt azon lakházakra vonatkozólag, melyekbe a víz vezetendő lenne, s másrészt azokra, melyekbe a víz a közel nyilvános kutakból vétetnék.

S itt mindenekelőtt a házakat következő hat osztályba lehetne osztani.

a) Házak, melyekbe a víz vezetettnek: Első osztály: a főutcán 141 ház. Második oszt.: Magyar utcán 58 ház, Megyeházuteán 6 ház, Rózsautczán 9 ház, Kovácsutczán 7 ház, összesen 80 ház.

b) Házak, melyekbe előreláthatólag a víz nem mindegyikbe vezetettnek be: Harmadik osztály: Arokutczán 62 ház, Flóriánutczán 17 ház, Imaházutczán 10 ház, összesen 89 ház. Negyedik osztály: Kassai uton 21 ház, Szebeni uton 31 ház, összesen 52 ház.

c) Házak, melyek a vízszükségletet előreláthatólag a nyilvános kutakból fedeznék. Ötödik osztály: Csatornautczán 7 ház, Laktanyautczán 13 ház, Vásártéren 31 ház, Löcsei uton 5 ház, összesen

let követelményeinek untig elég van téve s én legkevésbbé sem vagyok hajlandó azt a boldogságot elkövetni, hogy még tovább is verekedjem vele.

A lord a legnagyobb hidegvérrel hallgatott végig, aztán megszólalt.

— Látom uram, hogy meg kell önt nyilvánosan sértennem, hogy hajlandóvá tegyem a párbaj elfogadására. Higyje el, hogy nem szolgálna valami különös örömemre, ilyen eszközökhöz nyulni, azonban ha épen kívánja —

— De hát mi ezélja van önnek tulajdonképen, miért kell önnek velem szüntelenül verekednie? kérdem tőle ingerülten.

— Mit árthat az önnek, ha oly későn ölöm meg, a mint csak lehetséges, felelé egykedvűleg a lord.

Pedig épen most kedvesebb volt előttem az élet, mint már hónapok óta mert kevéssel ezelőtt levelet kaptam Arabellától, melyben részvételtjes gyöngédségének ezerféle jeleit adta s változatlan szerelméről biztosított. Megkerestem a lordot, hogy engedje ügyünket egy évre elhalasztani, mivel fontos utra készülök. Elston igen készségesen beleegyezett, én pedig egy vívómester kíséretében, kitől éjjel-nappal órákat vettem, egyik jószágomra utaztam. Ezen egy év alatt meglehetősen gyakorlottságra s ügyességre tettem szert a kardforgatás-ban; de Elston lorddal szemben bizony igen kevés hasznomra volt az. Szóval a lord megsebesített negyedszer is s azzal be nem érve, még további három ízben kihívott s mindannyiszor megvert. Egy óra múlva pedig nyolczadszor kell vele megmérkőznöm!

Egynap, midőn már nagyon ostromoltam, hogy engesztelhetetlen elkeseredésének vagy gyűlölségének okával megismertessen, jéghidegen így válaszolt:

— Goddam! mi panasza van önnek? Ejtetem-e én oly sebet az ön testén, mint ön az én becsületemen? Mielőtt az önök szerelmeskedésének nyomára jutottam, rettenetesen unatkoztam, ugy, hogy pár nap múlva valószínűleg golyót röpttettem volna agyamba. Most azonban periodikus pár-

56 ház. Hatodik osztály: a galamb, kőfalalatti, holló utca, a kálváriai és bártfaut mintegy 60 házzal.

A saját háztartásunkra alkalmazott számítás e fentebbi osztályok szerint arányosítva, s a házak számával szorozva, egy oly évenként fizetendő összeget nyerünk, mely biztosít minket arról, hogy a vízvezeték létesítése nem túlmérsz gondolat, s hogy az ily osztályozás alapján kivett évenkénti quota teljesen elégséges lenne, egy a város részéről felveendő kölcsönnek, illetőleg e kölcsön évenkénti törlesztésére szükséges összegnek fedezésére; de különben bármely alapon is lesz számítva azon quota, melyet egy lakosztály vagy egy ház után évente, vagy egyszersmindenkorra fizetni fog kelleni, ez nem fogja túlhaladni háztartásunk évenkénti vízbeszerzési költségeinek összegét.

Fentebbiekben főképp a vízvezetékéről volt szó, úgy tekintvén az uralmi világítást, mint a városnak kötelességét, mely kevésbbé függ a polgárok ez ügygel szemben tanúsított magatartásától.

Ha eze kétrendbeli ügyet már előzetesen is megfontolva, határozott szándékkal lépünk a tanácskozási terebbe, akkor nem fog késmi az eredmény; de ha most se lesz testé az ige, akkor egyáltalában mondjunk le minden további tervezetéről.

A városi képviselőtestület köréből.

Márczius hó 19-én.

A városi képviselőtestület fenti napon közgyűlést tartván, ezen alkalommal több igen érdekes tárgy volt napirenden.

Kiválóan érdekesnek és fontosnak jelezhetjük a villamos világítás ügyében kiküldött választmány kimerítő előterjesztését, melyben egy igen nagy horderővel bíró eszme lön megpendítve, t. i. a fővárosi vízvezeték igazgatójának 1876. évből kifejtett alapelvei szerint létesítendő vízvezeték ügyének a villamos világítás kérdésével való kombinálása. A múlt számban volt alkalmunk behatóbban

bajaink némileg elviselhetővé tévők spleenemet s már csak ritkán jelentkezik nálam a kedv a halálra. Meg kell vallanom, hogy élvezetet szerez nekem azon tudat, hogy egy felfu élete kezében van s hogy ez élet a fekete theának azon kisebb-nagyobb mennyiségétől függ, melyet párbajaink reggelén bevettem. Semmi kétség, hogy végre megjő a nap, a midőn a szerelem e neme is untatni fog. Akkor legyen ön boldog, nem fogom büntetését hosszabbra nyújtani, mert vagy én ölöm meg önt, vagy ön engem, a szerint, hogy az nap mint lesznek hangolva.

— Nos elbeszéltem neked kalandomat, barátom — mondá Gusztáv; már most ismerd a párbaj okát s reményem, segédem leendesz.

— Mefetünk is mindjárt — viszonzá Alfréd gróf, — de mond csak, tud-z-e löni?

— Tudok; akárhányszor fogadtam, hogy negyven lépésnyire huszonnyé tojas közül huszat talállok s e fogadtat mindannyiszor megnyertem.

— Ugy bizd reám dolgoz. Lord Elstonnal ma vívód a nyolczadik s egyszersmind az utolsó párbajt.

Midőn a helyszínén megérkeztek, a lord már ott várt segédjével s a földön két kard feküdt. De Alfréd gróf kijelenté, hogy ő csak pisztolypárbajba adja beleegyezését.

Elston lord egykedvűen felelé, hogy neki tökéletesen mindegy, akár pisztoly, akár kard. Gusztáv megjed, mert kezdett attól tartani, hogy a lord épen oly jó lövész, mint vívó.

— Hogy ki legyen az első lövés — mondá Alfréd gróf, ezt a sors határozza meg. Ezzel egy pénzdarabot vetett föl. Az első lövés e szerint Gusztávot illette.

Az előkészületek esakhama megvoltak Gusztáv lött s a lord halva rogyott össze.

Lakásukra visszaérve, Gusztáv szemrehányásokkal illette segédjét, mivel az ő tanácsa idézte elő a nagy szerencsetlenséget.

— Te annak tartod szolgálatomat?

— Szép szolgálát, mondhatom. R-ményeim meg vannak s-mmisítve. Azt reméltem, hogy eljő a nap, a melyen Arabellát nőül fogom vehetni.

*) Lásd az „Eperjesi Lapok“ 9-ik számát.

folgalkozni ezen eszmével s ezért a jelen alkalommal ama kiemelésre szorítottunk, hogy a közgyűlés ezen, a város jövőjére nyomatékosan kiható tervet meleg rokonszenvvel fogadta. Midőn ezt örömmel konstatáljuk, egyúttal jelezzük azt is, hogy ezen tény kétségbevonhatlanul arra mutat, hogy a városi képviselőtestület határozottan a haladás terére lépett.

A megállapodás oda szökött, hogy a közgyűlés jövőhagyó tudomásul veszi a tanács és a választmány ez ügyben eddig tett lépéseit, azt az ügy tovább fejlesztésével megbizva s egyszersmind felhatalmazza arra, hogy a vízvezeték részletes tervének kidolgozásával járó költségeket a nagyszárosi műmalmal részvénytársulata által, a város vízellátási céljaira nagylelkűen felajánlott 2000 forintnyi összegből kiutalványozhassa.

Ezzel megtörtént az első lépés arra, hogy Eperjes azon városok niveaujára emelkedjék, melyek lakosai javát minden rendelkezésre álló erővel s ha kell, végső megfeszítéssel is biztosítani igyekeznek. Nem ringatjuk magunkat illúziókban s épen azért nem akarjuk magunk előtt eltitkolni azt, hogy e nagy horderejű vállalat t-temes áldozatokkal fog járni, de másrészt kétségtelennek tartjuk azt is, hogy az ezáltal igényelt lef-jeztések par excellence produktív természetűek lesznek s jótékony hatásuk semmi esetre sem fog elmaradni, épen azért azon reménynek adunk kifejezést, hogy e terv a nagy közön éz által is ugyanazon meleg rokonszenvvel fog felkaroltatni, melyet a képviselőtestület termében tapasztalt. Fenntartjuk magunknak különben, hogy e nagy fontosságú kérdéshez, időről-időre hozzájárunk és azt minden stadiumán keresztül kiváló figyelemben részesítsük.

A napirend második tárgyát a sokat emlegetett laktanya-építési ügyben összeült vegyes bizottság városi tagjainak ezen kérdés mibenléteről előterjesztett jelentése képezte.

Ezen jelentés arról világosít fel minket, hogy ezen kérdés 1880 óta — a mikor az tudniillik első ízben került szőnyegre — a katonai beszállásról szóló 1879. 39. tcz. által teremtett új alapon s lényegesen megváltozott stadiumba került vissza a napirendre. A város ugyanis 1880-ban abbéli szándékát jelentette ki, hogy hajlandó az akkor itt állomásozott tartalék-ezred részére a meg-lévő laktanyákat szabályszerű főrőhelyekké átalakítani, egy sorezred részére pedig egy új laktanyát állítani fel; úgyszintén kijelentette azt is, hogy esetleg egy más honvédzászlóalj részére is kész szabályszerű laktanyát építeni.

Időközben azonban a hadsereg szervezeti gyökeres átalakuláson ment keresztül, mennyiben az előbb fennálló tartalékezred megszüntetésével a területi rendszer hozatott be, mely az előbbi csapatelhelyezési viszonyokat lényegesen megváltoztatta.

Az új csapatelhelyezési dispoziciók szerint városunk egy ezredparancsnokság, három gyalogzászlóalj, egy zászlóalj kiegészítő keretének, valamint egy vadászzászlóalj kiegészítő keretének székhelyül szemeltetett ki. Mig tehát a város 1880-ban egy egész sorezred ide való elhelyezése reményében nyilatkozott hajlandónak a laktanya-építéssel járó

De hogy tethetőm én ezt most, miután férjenek gyilkosa vagyok.

— Csak ez a baj? — kérdé Alfred, — hidd el, hogy néhány év múlva halálkódní fogsz nekem.

Ugy is lett, — mert a lord halála után mintegy 8 hónappal Gusztáv híret vette, hogy Arabella, özvegyeségét megunva, újból férjhez ment.

— És egy ilyen asszony miatt vívtam én nyolcz párbajt s öltem meg egy embert! — sohajtá Gusztáv.

Az első találkozás.

— Irta: Vachot Sándorné.* —

Nálunk régi jó szokás szerint a névnap-i köszöntések elmaradhatlan illedelmi szabályként tekintettek, egymást megköszönteni a rokonok s jó barátok el nem mulasztották volna, mintha ez lenne köle-önös nagyrabecsülésük s vonzalmuk jele egymás iránt. — S így történt, hogy József nap-ját köszönteni, Bajzáknál egész kis társaság gyűlt össze egykor, mely többnyire írók s ezek család-jáiból állt.

Ez időben sokat hallottam már beszélni Vachot Sándor felől, de még soha nem találkoztam vele; Erdélyi János és neje, valamint Vachot Imre is elég apró s érdekes dolgot mondanak el feőle, még Vörösmarty s Bajza is az ifjú költő szokatlan tehetségét s mély érzelmeit számtalanszor magasztalták jelenlétben s nagy reményeket kötöttek. Irodalmuk javára, jövődjéhez. — Ily beszéd-k után utkon már annyival inkább óhajtottam őt ismerni, mert néhány költeményét, végzetesen, mint kis leányka, könyv nélkül tanultam be vizsgáimra s azok felejthetlen hatást gyakoroltak reám.

Mi nagy volt tehát meglepetésem s mi mélyen perülhattam el, midőn Bajzáknál fennevezett József napján Erdélyi János és neje, követve Vachot Imre és — — senki nem mondta, de én

* A jeles író nő jelenleg emlékiratain dolgozik s ez érdekes kis czikkben Vachot Sándorral való első találkozását írja le.

áldozatok meghozatalára, addig most a város hely-őrsége csupán egy zászlóaljjal szaporodnék.

Tekintve mar most azon körülményt, hogy a jelenlegi viszonyok között katonai részről szükség-ségek mondott laktanya építése mintegy 400 ezer forintba kerülne, ezen felfedezés az 1880-ban oly lelkes-n épült laktanya-építési kedvet a változott viszonyok következtében jelentékenyen leszállította. Holländer Leo képviselő hiába fejtette ki szónoki erjét, hogy a képviselőtestület arra indítsa, miként a félmillió által magát vissza ne ijessze, fejtegetvén a laktanya építés nagy fontosságát. A képviselőtestület azon nezeiben maradt meg, hogy ily nagy összeget a város előteremtési a jelenlegi körülmények között nem képes és ha képes volna, ott vannak ama okvetlenül és első sorban szüksé-ges követelmények, melyeket a város belterjes fejlődése szempontjából elodázni immár alig lehet; ilyenek: a vízvezeték, esatornázás, korszerű vilá-gítás stb.

Ily körülmények között a közgyűlés azt határozta, hogy felterjesztést intéz a törvényhatóság-hoz az iránt, hogy a laktanya-építés ügyét az 1879. évi 37. tcz. értelmében e célra kivethető megyei pótlek igénybe vétele mellett kezébe vegye.

Ugy vajjon a törvényhatóság képes lenne-e még a törvényengedte egész 5%-nyi pótdó kivetés útján is e terhet elviselni, az már más kérdés. Annyi bizonyos, hogy azon esetben, ha a megye közönsége a laktanya-építéshez megkivánt összeget megszavazná, akkor évek hosszú során át képtelen volna más kulturális czelokra pótdó: kivetni.

Megyénk és városunk oly szegény, hogy a laktanya-ügy csakis állami hozzájárulás, még pedig hatalmas hozzájárulás mellett lesz sikerrel meg-oldható.

Fővárosi level.

Budapest, márczius 19.

Két héttel ezelőt minden hírlap a következő hírdetést közölte: „Pálmay Ilka kelengyéje napon-ként d. e. 8—10-ig, d. u. 2—6 ig látható az Adam és Eberling czégnél.”

Kelengye? kérdezte minden ember. De hát ki a vőlegény? Ez az első s csak azután lehet kelengyeről szó. Ugy látszik azonban, hogy Pálmay Ilkának először volt kelengyéje s azután lett vőlegénye.

Patyolat ingek, himzett corsettek, sujtásos kabátkák és izléses pongyolák egész özöne hevert a kirakatban. Minden ruhadarab sarkában ott a jel. Más ember a monogramját himeztette volna oda, de Pálmay Ilka neve pompás ideára alkalmas. Nem monogrammot, hanem egy palmafát himez-tetett felférneműbe. A kaczer fáca-ka kac.kiásan meresztette fel hosszú, legyező alakú levelet, melyeket hétágú korona fogadott árnyékába.

„Pálmay Ilkát a palmeta, a vőlegényé a korona” szoktak mondogatni a járó-kelők s talá-gatták, hogy ki lehet az illető. Akadtak rosz nyelvű emberek, a kik azt állították, hogy nincs is vőle-gény, nincs is kelengye, hogy az egész dolog nem egyéb, mint reklám. Reklam az Adam és Eberling czégnél.

láltam, éreztem, egyszerre sejtém, hogy a belépő érdekes, karcsi, magas fiatal ember, ki velők együtt jött, nem lehet más, mint Vachot Sándor.

Mintha reá lett volna írva halvány magas homlokára, hogy költő, ki szeretni és szenvedni született, — világosan leolvasta ama tizenegyed-fel éves kis leány szeme és szíve, ki akkor én voltam, s keble, mintha varázsütés érintette volna, megrezgett, megnyílt, hogy képét mindörökre magába zárja.

Vachot Sándor a legrokonszenvesebb írók egyike volt; szabályos arca, finom vonásait meg-lepő szép színre emelte, mely két oldalt, mintha gyöngéd rózsalehellet érintette volna, mindig piros volt; ha mosolygott, a jószívűség gödreit oly kedvesen illetek arczának pirosságához, mint homloka vakító fehérségéhez dús gesztenye-barna hajhullám-zata, melyhez hasonló grúdag, selyem finom haját soha életben nem láttam. — Öltözete mindig csinnal s jó izléssel volt választva; fogai hófehérek, kezei szokatlan kicsinyek s gyöngydek voltak.

Vachot Sándort anyámnak és nekem nővére, Erdélyiné mutatta be, kedves mosolya kíséretében; ki midőn régen mult énemnek mély pirulását észre-vette, mely a bemutatást követé, sajtáságos pillan-tást vetett fivérére, melyet ha akkori zavarában nem birt is megmagyarázni ama kisleány, de min-denesetre észrevett s arczát még pirosabbra festette.

Sok szép fiatal asszony és leány volt jelen Józsefnapot köszönteni, de Vachot Sándor, mintha rajtam kívül senki számára nem volna szemei, mintha csak velem kívánna foglalkozni — mellem ült s velem beszélgetett. — Elmondá mi sok szép és kedves dolgot halló t felőlem azokól, kik régeb-ben ismernek, s mint őrvend, hogy végre találko-zhattunk. Kérdezte továbbá, vajjon a közelező nyá-ron nem készülünk-e fürdőre vagy valamerre utazni s nem szándékozom-e a jövő évben farsan-golni? mit ő ugyan épen nem helyeselve, miután tizenegyedfél éves hölgyecskéket a nagyvilágba bemutatni nem igen szoktak még stb.

Nem tárgyak minősége, mikről társalgánk,

De ezek nemesak rosz nyelvek, hanem ügyet-len nyelvek is voltak. Az Adam és Eberling czég nem szorul reklamra. Azt ismeri mindenki. Hanem az meglehet mégis, hogy az egész kelengye-histó-ria reklam volt. Reklam, csakhogy nem az Adam és Eberling czégnél, hanem Palmay Ilkának. Mert a bájos diva szereti a reklámot s nem irtózik vissza annak semmiféle fajtájától.

Hanem most az egyszer megjárta. A kelengye oly szép volt, oly érdekes volt, hogy sokan ked-vet kaptak a vőlegénységre. Ah, mert azok a rövid újjú patyolat ingecskék, apró kihimzett lyukaes-kaikkal végtelen jól ilhetnek a szeszélyes divára. Kiben ne támadna fel a vágy — a patyolat inget látni.

És egy hét alatt egy esomó ember, fiatal és öreg, c. unya és szép, kövér és sovány, gazdag és szegény ajánkozott a — vőle-génységre. A mű-vésznő válogathatott benne, minden ujjára került vagy tíz. És eleinte csak kaczagta ezt a tréfát, abban a biztos tudatban, hogy nem fog belesze-retni senkibe. Ismeri már a szívet, ki van az jól próbálva, a megpróbáltatások ellen.

De ugy látszik, még sem volt olyan nagyon jól kipróbálva. Mert az ajánkozók közt volt egy csinos földbirtokos, nem is öreg, nem is fiatal, nem is szegény, nem is gazdag, a ki elhódított. A diva már be is jelentete, hogy a kath. hitről áttér a protestánsra, elvál jelenlegi urától és — magára veszi Hymen rózsaszalcsait.

De vajjon meddig bírja ki? Meddig lesz rab?

Erre a kérdésre nem merünk válaszolni. Annyi azonban bizonyos, hogy ez a lét leg-érdekesebb, legpikánsabb eseménye. Akár vigjate-ki is lehetne írni felőle.

A többi újság mind olyan stereotip dolog. Chablon, egyéb semmi. Megünnepezték márczius 15-ikét. A lapok előkeresték a mult években meg-jelent vezércikkéket és költeményeket s kiadták ujra. Csak Abrányi Kornélé tesz kivételt, mert ebben van tűz, verve és lelkesedés. Talán az kissé több is mint kellene.

M-rt a lelkesedés, ha fölös, épp oly kártékony, épp oly ártalmas, mint ha fogyatekos. Pelda rá Czegléd, hol csupa lelkesedésből eldöngettek egy képviselőt s megdobáltak másik harmat. A tojás sárgájával valóságos pazarlást üttek, s oly bősege-sen dobáltak a vendégképviselő fejébe, hogy rögtön felszökött az ázsója.

Ez a tojás pazarlás küönben egészen Verhovay Gyula tiszteletére történt, a kinek az élelzapok „végszösszenés-ke-t” adnak a szájába, pedig nem szőssen, hanem kiabál és nem is utoljára teszi. Az isten szabad ege alatt kac-karingós közmorda-tokban esküdt meg ártatlanságára, és a czeglédiek hittek neki. Diadallal és glóriával vették körül, dieshymnusokat zengtek a fölébe, bankettekét ren-deztek tiszteletére stb. Merje hát valaki még azt mondani, hogy lejárt magát?! Dehogy. Még csak ezután lesz igazán nagy. Azzá teszi a czeglédi nép, ha ugyan a bíróság közbe nem lép és a sok izgatottság után jóakarattal nem jut at egy kis nyugalmas helyet a t. képviselő ur számára. És ha így lesz, akkor mártírnak tekintik s a czeglédiek azt fogják mondani róla, hogy ez nem egyéb, mint a nagyság átka.

tette érdekessé s feledhetlenné első találkozásunk minden szavát — s nem is ezek miatt égtek oly feltűnő lángolóan orczáim, hanem a hódolatot ki-fejező tekintet és modor volt ez, mit fejteni s elbeszélni nem, de látni s érezni annál inkább lehetett — s mi a társaság nagy részének figyel-met is magára vonta.

Végre anyám észreverte, hogy szemet kezd szúrni Vachot Sándor irántami magaviselate, oda-intett s tudatá, hogy menni fogunk.

— Ily hamar! — szölt önkénytelenül s le-verten az én hajdani kis énem.

— A színházba jösz velem — morgá anyám nyájasan. — Tudod ma „Rózsát” adják Szilgiget-től s Laborfalvi Róza viszi a czimszerepet, — tevé hozzá oly mosolylyal s biztatással, mely teljes kártérítés-mre volt számítva, ha talán rosszul esett volna oly korán elhagyni a társaságot.

— Csakugyan távoznak önök? — kérdé Vachot Sándor, szemlátomást elkedvetlenedve, mid-őn készülődésünk meggyőző őt, hogy a marasz-talások hasztalanok voltak.

— Mama a színházba akar ma engem vinni, — vizsonoztam, — hiszen igaz, hogy ott a világon a legszebb „Rózsát” látom meg, mert a czimszere-p-t Laborfalvi Róza adja, mégis szívesebben maradtam volna még itt.

— E miatt kár fáradoznom, — szölt erre Vachot Sándor, miközben bucsuzásul kezét szori-tánk — hiszen ha nem röstell ama tükörig menni, elég szépséges kis rózsabimbót láthat, — tevé hozzá csöndesebb hangon — s én, mintha ez udva-riasság vagy bók valami rendkívülit, talán első szerelmi vallomást foglalna magában, mélyen el-pirulva, dobogó szível, izgatottan távoztam s maig sem feledém szavait, — hiszen az egész délután, mintha tegnap történt volna, oly élénken maradt emlékezetemben.

Csodálatos az az ébredő első szerelem, mid-őn megkezdí uralmát szívünk felett. A legegyszer-űbb szó annak ajkairól, ki felkölté a lángot,

Különben ezt már Trefort Ágost kultusz-miniszter is érzi. Amerikában Torontalon egy utczát neveztek el róla. Szerencsére Amerikában történt, a hova talán még sem érhet el egy pár képviseelő keze, különben bizonyosan interpellálná érte a miniszterelnököt. Hanem annyi bizonyos, hogy Trefort Ágostot sok kitüntetés éri; — tavaly szobrot emeltek neki, ez idén utczát neveztek el róla. Más embert az ilyen kitüntetések halála után szokták érni. Trefortra életében ömlik az isten áldás. Mi lesz, ha meghal?

„Össze fogják törni a szobrát, előrlük az utczát”, — szólal meg mögöttem Csanády Sándor bácsi.

És meglehet, hogy igaza is lesz. Az ember — ha nem születik Cumberlandnak — nem tud olvasni a jövőben. Hogy tudnók, mi történik évek múlva, ha azt se tudjuk, hogy néhány nap múlva mit hoz a jövő. De én tudom. Lesz káromkodás és fogak csikorgatása. Az emberek szidni fognak engem s unalmasnak tartanak, ha elolvassák ezt a hosszúra nyújtott fővárosi levelet.

De máskor majd kireperálja a esorbát:

Relle Iván.

Különfelek.

Márczius 15-ike. Szellemi ébredésünk korszakalkotó napjának, 1848. évi márczius 15-ének emlékét az eperjesi ev. collegium jog- és hittanhallgatói ez évben is kegyelettel megünnepeleék. A nemzeti lobogókkal és fenyűgallyakkal díszített collegiumi nagy teremben d. e. 11 órakor díszes és nagyszámú közönség előtt az „eperjesi dalegylet” a „Szózat”-tal nyitotta meg a műsort. Majd Klínger Antal IV. é. joghallgató üdvözölte megnyitó beszédében a közönséget s általános tetszésnyilvánítás közben hagyta el az emelvényt. Ezután jött Németh István III. é. joghallgató „Ez et vagy halál” című szavallata, mely élénken megtapsoltatott, mire az eperjesi dalegylet „Lajos bácsi nótáját” adta nagy bravúrral. Az alkalmi beszéd kifejtésében s helyes előadásában Saguly János II. é. hittanhallgató tüntette ki magát, az emelvényről való leléptét zajos éljenzés követte. Ezután Bohus Pál III. é. hittanhallgató szavallata, még pedig mely érzellemmel, Szász Károlynak „Végig hallgattam” című költeményét. Végül az „eperjesi dalegylet” gyújtotta lángra a kedélyeket az ünnepeleinkről elmaradhatlan „Rákóczy”-val, melynek viszhangjaiként lelkesen zajlottak fel a közönség viharos „éljen”-ei. A sikerült ünnepelet déli 12 órakor legnagyobb meglepéssel hagyta el a közönség. Nem mulaszhatjuk el itt az ünnepelet rendezők nevében tekintetes D. Ssewly Lajos urnak, a terem díszítése körüli fáradozásáért s az „eperjesi dalegylet”-nek szíves közreműködéséért a megérdemelt köszönetet nyilvánítani.

Magyarosodás. Az eperjesi német-magyar egyházgyűlés — Hork József és Dr. Mosászky Győző felszólalása folytán — elhatározta, hogy jövőre a predikációk felváltva, egy héten magyarul, egy héten németül fognak tartani. Eddig az ev. templom szószékéről csak minden negyedik héten lehetett hallani a magyar igét, de tekintve ama

melynek létezését magunk sem képzeljük, egy kézsorítás, egy melegebb tekintet, mennyországot tarhat fel előttünk, melyben ragyogás virulhat, remény és hit csak egy oltárképet ölelnek körül.

Mennyi bókot hallottam, úgyszólván bölesömtől fogva! — Mint piezi leánykát, már dajkám kis gyönyörű angyalokhoz hasonlított, — midőn serdülni kezdék, madonnához, tünderekhez, sylphekhez mondtak hasonlónak; voltam fehér róza és fehér lilium, ibolya és gyöngyvirág, — hiszen szokás szerint némely ember a csillagot és napsugárt is lehozni a földre, hogy vele egy igénytelen, szívből szerény gyermeket feldiszhessen, — de minden vesztegetve volt, hatást e részben semmi nem tón reám. S most a kis bók, melylyel Vachot Sándor távozásunk miatti lehangoztatásáért leplez, ezer visszhangot ébresztett a lelkem lelkébe, szavait folytonosan hallani véltem, úgy csengettek füleimbe, mint a legédesebb zene hangjai.

Először voltam színházban úgy, hogy az előadásra nem figyelék; még Laborfalvi Róza is vesztett hatásából, mert nem volt képes gondolataimat s érzelmeimet annyira lebilincselni, hogy a vigjáték szövegét figyelmemmel kísérjem. Azt a ruhát is, melyet e Józsefnapi délután viselék, — mint ma is élénken emlékszem, igen szép világos kék ruha volt — úgy megszerettem, mintha viszont az is ragaszkodnék hozzám s színét mintha az égtől kölcsönözve, tündér leányok keze szötte-fonta volna szövétté; láttam én azon nefelejtset, rózsát s mindent, mi a szemet ruhán elbájolhatja. Soká is tartogattam emlékül még akkor is e ruhát, mikor már régen nem viseltem s tartogatnám talán ma is még, ha egy viszontagságos költözökdes alkalmával, egyik vidékről a másikra, sok más között el nem pusztítják, talán maguk a hordozkodó emberek a szekrénykével együtt, melyben éveken keresztül elzárva őriztem.

buzgalmat, melylyel az egyházgyűlés e kérdést felkarolta, rövid idő alatt azon kellemes helyzetben lesznék, hogy az eperjesi német-magyar evang. templomban egé-zen magyar lesz az isteni tisztelet.

Kilátásba helyezett segély. Az eperjesi ev. collegium rendszeres évi segélyért fordult a kormányhoz. Évenként 9700 frtot kért. Ez ügyben a miniszterium, annak idején — midőn az érettségi vizsgákra a bizos megjelenik — értekezni fog a collegiummal.

Közvacsora. A Széchenyi-kör e hó 27-én házi estélyvel egybekötött közvacsorát rendez. Az estélyen közre fog működni a helybeli katonai helyőrség zenekara is.

Csöka kassai szintársulata jövő hó 6-ika és 10-ike között városunkba jó par hétre. Miről bővebben a jövő számban.

A Széchenyi-körnek jövő e-ü örtökön márcz. 27-én érdekes estélye lesz közvacsorával és a katonai zenekar közreműködésével. a) Nyitány. Ouverture Lahor királyból; b) Meczner Zoltán „Magyar dalok” B. áner Zsófia urhölgy zongorakíséretével; c) „A holló.” Költemény Poe Edgartól, fordította Szász Károly, szavallja Hruska Irma urhölgy; d) Magyar darabok, hegedűn előadja Fekete Imre ur és Poesalko Marianne urhölgy zongorán; e) Mayerbeertől a nagy ária „Ördög Róbert”-ből, éneklő Duka Róbertné urhölgy; f) Wagner Fantasia Lohengrinből, katonazenekarral.

Az eperjesi ügyvédi kamarának jelentése szerint Beszkid Antal kismarkti és Dr. Nedzihradzky Frigyes a-kubini ügyvéd a tagok sorába felvételre. Töröltetett Matyasovszky Gyula lipótszentmiklósi és Lokesánszky Béla szinte lipótszentmiklósi ügyvéd; az első szolgabírónak lett megválasztva, az utóbbi elhalálozott.

Uj postaállomások. Kilátásunk van, hogy a felső-tarcsai vidéken negy új postaállomás fog leállíttatni és pedig: Alsó Szalókon, Sösvizen, Csiresen és Szt.-Györgyön.

Közlekedési mizeriák. A helybeli kereskedők nagyon panaszkodnak a felett, hogy a Bécsből megindult vasúti postaküldemények csak harmadnapra érkeznek Eperjesre. A késedelem oka abban rejlik, hogy a vasúti postaküldemény délbén Kassán marad, onnét csak az esteli vonattal indul Eperjesre s így természetes, hogy az eperjesi postáról a küldemények csak másnapon lesznek kézbesítve. Pedig e közlekedési mizerián igen könnyen lehetne segíteni, ha a Kassáról Eperjesre induló vonathoz kocsiposta esatoltatnák. Ajánljuk e körülményt az illetékes igazgatóság figyelmébe.

Hibaigazítás. Mut számunkban a tárczában hiba esuzott be. A tárcza negyedik hasábjának 17. sorába e szó „kezd-teleges” lett kisézve, mely a kéziratban nem fordul elő.

Pénzikkasztás. A kurimai postára 150 frtos pénzes levél lett feladva. A levél a margonyai, kapii postán átmenvén, Giralton rájöttek, hogy a levélből a pénz eltűnt. A gyanu állítólag egy kurimai cipészre esett, ugyanis a pénzes postaszák olyan fonállal volt összevarrva, mint a minőt a gyanuba vett cipész műhelyében találtak.

A szabadságharc-szobor gyűjtőinek, adakozóinak s az alant összegeknék kimutatása. A gyűjtő neve Gömöry Sándor. Gyűjtő-iv száma 1887. Gömöry Sándor 1 frt, Zapoteczky János 50 kr., Dzendzely Jurko 20 kr., Engländer és Baum 15 kr., Baum Simon 10 kr., Riff Mór 20 kr., Weil Menanche 10 kr., Groszman Pincás 10 kr., Rindel Pincás 10 kr., Szmeesányi József 2 frt, Samuel Zund 25 kr., Mendel Riff 15 kr., Gajdos István 50 kr., Läng Móz 10 kr., Bindler József 20 kr., Erlch Jakab 20 kr., Gurthon 50 kr., Ritvi Lipót 50 kr., Katscher János 1 frt, Vass István 1 frt, Tóth Ferenc 10 kr., N. N. 10 kr. Összesen 9 frt 05 kr. — A gyűjtő neve Fűzy Sándor. Gyűjtő-iv száma 489. Abraham Eisenberger 20 kr., Kvaka András 10 kr., Stofko István 10 kr., Trojesák György 10 kr., Köszegh község 1 frt, Ivaneczky János 1 frt, Réday Mihály 20 kr., Zihler Adolf 20 kr., Grosz Herman 10 kr., Kruessillák István 40 kr., Pillany Endre 30 kr., Kozora Endre 50 kr., Herdliczka Nándor 1 frt, Wáczy Péter 50 kr., Muranszki Tamás 1 frt, Trattner Lajos 50 kr., Breitkopf János 50 kr. Összesen 7 frt 70 kr. — A gyűjtő neve: Berzevicsy Rezső. A gyűjtő-iv száma 546. Willecz István 1 frt, Tahy Kálmán 50 kr., Kuzmiak István 1 frt, Olvashatlan aláírás 50 kr., olvashatlan aláírás 1 frt, S-msey Ervin 1 frt, Sztankay Győző 50 kr., Botenstein József 50 kr., Sikora János 50 kr., Waxmann József 1 frt, Geiger Mór 1 frt, Geiger Izrael 50 kr., Szkerkanek Rudolf 1 frt, Alberszt Béla 1 frt, Binó György 1 frt, olvashatlan aláírás 1 frt, olvashatlan aláírás 1 frt, Zelinka András 1 frt, Kukuk Mór 50 kr., Görgey Béla 1 frt, Bartóffy István 1 frt, Soltész János 1 frt, Kolbay Gábor 1 frt, Fekete Ferenc 1 frt, Rády Antal 1 frt, Kapy Zsigmond 1 frt, Holenia Ernő 1 frt, Leopold Susholez 1 frt, Schönteid Nánán 1 frt, Traumer Sámuel 50 kr., Reich Gyula 50 kr., Fänkel Mór 1 frt, Fänkel Lipót 50 kr., olvashatlan aláírás 50 kr., Pankueh 50 kr., összesen 29 frt. — A gyűjtő neve: Úsz Antal Gyűjtő-iv száma 1890. Úsz Antal 3 frt, Paulovics Sándor 2 frt, Marczényi András 2 frt, Gnoth esendőrőrsvezető 50 kr., Viszloeczky Antal 50 kr., Mátyák János 50 kr., Richtáresik K. 1 frt, Vaszkovics Antal 50 kr., Kovaliczky Tivadar 50 kr.,

Sztropkói zárda 1 frt, Moritz Riff 15 kr., Maczur Adolf 50 kr., Landau Berisch 1 frt, Pajkossy Antal 50 kr., Katscher Herman 1 frt, Katscher Antónia 1 frt, R. thmann M. 50 kr., Husznay Sándor 50 kr., N. N. 50 kr., Egy öreg honvéd 1 frt, Mazur Adolf 50 kr., Mendel Riff 20 kr., Berthoty Irén 1 frt, Janiczky Hona 1 frt, Berthoty Janka 10 kr., Borkóles György 30 kr., Jankó Wenczel 20 kr., Maniowsky Zsigmond 1 frt, Neveziky Antal 1 frt, Kapy Adolf 20 kr., Zathureczky Zoltán 1 frt, Kadlecz József 1 frt, Hvozdovics Mihály 1 frt. Összesen 26 frt 65 kr.

Uj szivarka hüvelyek. Wlach Albert jelesen ismert cég Bécs Mariahilferstrasse 58. szám alatt egyedüli raktárt tart valódi francia Cawley és Henry-féle Le Houblon papírból készült szivarkahüvelyekkel. A szivarka szivók ezen sikerült újdonságot tömegesen megrendelik s a jeles cégnek ezzel elismerésüket nyilvánítták.

A „Pesti Hirlap”, e leggazdagabb és leg-élénkebb tartalmu politikai napilap, az uj érvnegyed alkalmával beküldte hozzánk előfizetési fölívását, melyből azt látjuk, hogy azon kitűnő tollu írók közreműködése, kik a „Pesti Hirlap”-ot a legszélesebb körökben megkedveltették, továbbra is biztosítva marad a lap számára. A „Pesti Hirlap” az egyedüli magyar lap, mely kormánytól és pártoktól függetlenül, következetesen harezol az 1848-ki elvekért, az igazi szabadelvűségért és demokraciáért. Ezen álláspont lehetővé teszi, hogy megmondja az igazat a kormány pártnak úgy, mint az ellenzéknek. Nagy elterjedését ezen teljes részrehajlatlanság és érdekes tartalma magyarázzák meg. Politikai vezércikkeit Bektes Gusztáv, Borostyáni Nándor, Pesty Frigyes és Törs Kálmán, az országgyűlési kedvelt s humoros karcolatokat M. Kszáth Kálmán írja. A „Pesti Hirlap” a legolosebb magyar lap, mert naponként 16 oldalon jelenik meg, minden héten 2—3 zenedarabot közöl melléklet gyanánt, minden számban érdekes regény- és beszélyközleményeket hoz s ennek dacára előfizetési ára egy évre csupán 14 frt, félvcre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. A „Pesti Hirlap” kiadóhivatala (Budapest, Légrádi testvérek, Nador-utca 7. szám) kívánatra mindenkinek küld mutatványszámokat.

Az „Ország-Világ” V. füzetének tartalma újabb tanúsága annak, hogy Degré Alajos a szerkesztő s a Wilekens és Waidl cég elkölte mindent a lap kitűnő kiállítására. A képek izléses megválasztása, a rovatok tartalmas tartalma a közönség igényeinek minden tekintetben megfelel. A szórakoztató részben gazdag talányrovatra találunk, melyben a hasznos a széppel van összekötve. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félvcre 6 frt, negyedévre 3 frt

Nador Kálmán könyvkereskedésében (Budapest Károly-körút 8.) megjelent az „Ezeregy Éjszaka” teljes kiadásúak 1-ső füzeté. E mű, melynek nagy részét már félszázad előtt Kosztosy költőnk, Vörösmarty Mihály is lefordította, mely azonban a könyvpiacról régóta letűnt, mindenesetre hízogot pótol irodalmunkban. Mint az egyszerű, de csapongó képeződéssel szott keleti költszet egyik legremekebb terméke, kellemes olvasmány ajánlható a legműveltebb osztálynak úgy, mint a nép számára. A füzet kiállítása — a Franklin társulat nyomdájához méltóan, izléses és díszes képekkel ellátott. Az egész mű mintegy 36 füzettel fog állani, egy füzet ára 25 kr. s előfizetés után is megrendelhető.

Szerkesztői üzenetek.

P Leónak Palocsán. A „Szentekház” sorát kerítjük. — B. J.-nek Margonyán. A tervezett változtatásokkal jónni fog. — T. Gy. K. Szében E számra elkészett. Jövőre. — F. István Bártfa. Mikor lesz szerencsénk?

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitch Lajos.

Hivatalos rovat.

1143. tkv. sz. 1883.

812 — 1

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Toffler Abraham végrehajlatónak — ifj. Timoesko János végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 58 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. járásbírószág területén levő Orion fekvő, az O. ló községi 2-ik számú telekjegyzőkönyvben foglalt, a nevezett végrehajtást szenvedő nevére írt 2/3 telek és tartozékából álló ingatlanra az árverést 361 frubn ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1881. évi május hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor O. ló községben, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan beszárnak 10%-át, vagy s 36 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bírátnén-nk a bíróságnál előleges elhelyezé-éről kiállított szabályszerű elismerényát átszolgáltatni.

Kis-Szebenben, 1883. évi december hó 30-án. A kis-szebeni kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.

T A H Y,
kir. aljbíró.

NEM HIVATALOS ROVAT.

BERGER-féle

kátrány-szappan

nevezetes orvosok által ajánlva, Európa legtöbb államaiban kitűnő sikerrel alkalmaztatik, 801 12-2

mindennemű bőrkiütég

különösen pedig chronikus bőrszeny, rüh, ótvár és parazitikus kiütések, valamint vörös orr, fagydagad, lábizzadás, fej- és szakáll-korpa ellen. Berger-féle kátrányszappan tartalma 40% fakátrány és nagyban különbözik a kereskedelmi forgalomban előforduló többi szappantól. — Tévedések kikerülése végett valódi Berger kátrány-szappanja kerendő és az ismert védjegyre figyelendő

Berger kátrány-kén-szappan

alkalmazva; ha ennek előny adatik: kéretik valódi Berger-féle kátrány-kénszappant kéretni, mivel a külföldi imitációk ezen szappannal szemben hasztalan kísérletek.

Mint enyhébb kátrány-szappan

minden testi tisztálanságok, bőr- és fejkütegek, kis gyermekeknél való eltávolításához, ugymint utánozhatlan cosmetikai mosdó és fürdő-szappannal a mindennapi használatához a

Berger glicerín-kátrány-szappan

ajánlatik, mely 35% glicerint tartalmaz és finom parfümizott. Ara minden fajtának darabonként brochurral együtt 35 kr. Gyar és főraktár: G. HELL & COMP TROPFAU. 1883 ban Bécsben. tartott nemzetközi pharmaceutikai kiállitáson díszoklevéllel kitüntetett.

Főraktár: SCHMIDT C.-nél Eperjesen.

788 5-5

ÁRVERÉSI HIRDETÉS.

A mislyei m. kir. közalapítv. ker. főtisztviség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a curiatybei tanulmány alapítványi uradalom tulajdonát képező Sárosmegeye Mochnya község határában fekvő 221 hold kiterjedésű földbirtok a hozzá tartozó gazd. épületekkel együtt f. évi márczius 18-án délelőtt 10 órakor Alsó-Mislyén a főtisztviségi irodában zárt ajánlati verseny útján, s ugyanekkor a mochnyai koresma és italméresi jog is, zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverés útján, előbbi 1884. évi okt. 1-től számítandó 9 évre, utóbbi 1884. évi okt. 1-től számítandó 3 évre, bérbe fog adatni.

A fent kített határnapig a mislyei főtisztviséghez beadandó zárt ajánlatok kizárólag magyar nyelven szerkesztendők s 50 kros bélyeggel látandók el. A földbirtokra benyújtandó zárt ajánlatokhoz 221 frt, az italméresi jogra benyújtandóhoz pedig 30 frt bántpénz esatolandó. A zárt ajánlatban az igérendő bér betűvel és számmal tisztán kiírandó, továbbá kiteendő benne, hogy versenyző az árverési feltételeket — melyek a főtisztviségi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők — ismeri és elfogadja.

Utó, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok el nem fogadtnak: az árverésben részt nem vehetnek: községek mint ilyenek, továbbá kiskorúak, végre az uradalomnál hátralelőben lévő, vagy perben álló bérlők.

Mislyén, 1884. évi február hó 9-én.

Kir. közalapítv. ker. főtisztviség.

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

TÖRLESZTÉSI

JELZÁLOGKÖLCSÖNÖKET

engedélyez

5%-os BANK-ZÁLOGLEVELEKBEN,

előnyös feltételek mellett és pedig földbirtokra a magyar korona területén, valamint a vidék nagyobb városaiban fekvő bérházakra is.

Ezen üzletre vonatkozó határozmányok kívánatra megküldetnek. 802 4-3

Örökeladási hirdetés.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium f. évi 7387. sz. rendelete folytán közhírré tétetik, miszerint Sárosmegeyében fekvő, Boroszló községében gyakorlandó s a m. k. közalapítv. uradalom tulajdonát képező italméresi jog s hozzá tartozó koresma-épület 4400 frt kikiáltási ár mellett f. évi április hó 16-án délelőtt 10 órakor Alsó-Mislyén a főtisztviségi irodában zárt ajánlati verseny útján, örökáron el fog adatni

A zárt ajánlatok kizárólag magyar nyelven szerkesztendők, 50 kros bélyeggel s 440 frt bántpénzzel a fent kített határidőig a főtisztviséghez — hol a feltételek is a hivatalos órák alatt megtekinthetők — adandók be.

Utó-, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok el nem fogadtnak.

Mislyén, 1884. március hó 18-án.

814 1-3 Kir. közalap. ker. főtisztviség.

Bérbeadó szántóföld

Bertalovics István után maradt Bertalovics Anna birtokában levő Szidlovicz dűlőben fekvő 2 holdas szántóföld 5-6 évre bérbeadó. Közelebbi feltételek: Duka Róbert ezredes urnál.

809 3-3

Édes anyám, ki már éltés asszony, huzamosabb időn keresztül es ú z b a n szenvedett anélkül, hogy segélyre talált volna. Véletlenségből azonban egy háziszér birtokába jutottam, mely nemesek nekem szerzett gyógyulást, hanem jó anyámat is gyorsan megszabadította a fájdalomtól. Hasonló bajban szenvedőknek hálából szívesen adok díjtalanul közelebbi utasítást.

Hlina M.,

805 4-4

Bécs, I. Getreidemarkt 2.

Orvosi bizonylatok

"MARGIT"

gyógyforrásról.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkotásának szerencsés összetétele kevés szabad szén-sav, de gazdag, félig kötött szén-sav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találtam a légutak és gyomor-nyálk-hártyáinak hurutos bántalmainál. A Seltersi-, Radeini-, Vichy- stb. vizektől különbözőbb csekélyebb szabad-szén-sav tartalmánál fogva, s azért vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavanyú dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizezőszervek hurutos bántalmainál oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványvíz kórházunkban alig rendeltek, — csekély szabad szén-sav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübli-, Gleichbergi-vizeknek használata harározottan káros volna.

Dr. Navratel Imre egyet. tanár. Torok-, gége-, légeső- és borbetegségben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorhaj volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor-, vizezőszervek idült hurutját szintgy oszlátja, mint a Seltersi-, Gleichbergi-, Giesshübli-, Előnye, hogy a betegek élvezettel isszák, s hogy sem bevérve, sem belélegezve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Kétly Károly egyet. tanár. Légző-, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménnyel alkalmaztam, Seltersi-, Gleichbergi-, Giesshübli. vizek fölött kisebb szén-sav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Barbás József Rókus kórházi főorvos. Légeső-, emésztő- és vizező-szervek hurutos bántalmainál bátran versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübli- és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellem s ízénél fogva ajánlható a légző- és emésztő-szervek korállapotainál.

Ez időszerint Európa legelső és leglátogatottabb **Görbersdorf** "Margit"-forrás gyógyhatásáról. — Sok oldalu legkedvezőbb eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben a "Margit"-forrás gyógyviz "alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmainál tapasztaltam, hivatalva érzem magamat ezen betegem által kedvesen fogyasztott és jól tünt gyógyvizet a legsürgősebben ajánlani.

Görbersdorf, 1879. márczius 18-án.

Dr. Rémppler Tódor

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTHYL.

magy. kir. udvari szállító-nál Budapesten.

Kapható azonkívül minden gyógyszerárban, fűszer-kereskedésben, szállodában és vendéglőben.

807. 12-3